

ΤΙΜΟΥΜΕ την 1^η ΜΑΗ

βάζοντας ψηλότερα τον πήχη των απαιτήσεων. Δυναμώνουμε την οργάνωσή μας, ισχυροποιούμε το μέτωπο της σύγκρουσης ενάντια στην κυβέρνηση, τα κόμματα της εξουσίας, τις συμβιβασμένες πλειοψηφίες στο εργατικό κίνημα.

**Συνάδελφοι οικοδόμοι,
εργαζόμενοι στα συναφή επαγγέλματα,
έλληνες και μετανάστες,**

Τα 125 χρόνια από την 1η ΜΑΗ του 1886, στο Σικάγο, συμπυκνώνουν τεράστια πείρα για την εργατική τάξη (ε.τ), τόσο στη χώρα μας όσο και παγκόσμια. Πείρα βγαλμένη από το καμίνι της ταξικής πάλης, που ποτέ δε σταμάτησε να καίει ανεξάρτητα από τις εξάρσεις, τις ταλαντεύσεις και ταπισωγυρίσματα.

Σ' αυτά τα χρόνια, ο κλάδος των κατασκευών και συνολικά η ε.τ, ό,τι μπόρεσε να κατακτήσει για να βελτιώσει τη ζωή της ήταν αποτέλεσμα σκληρού ασυμβίβαστου και πολλής φορές αιματηρού αγώνα.

Η δημιουργία συνδικάτων και η οργάνωση των εργατών ήταν κομβικό ζήτημα για να διεκδικεί η ε.τ οργανωμένα, συλλογικά, για να προσανατολίζεται σωστά ο αγώνας της. Γι' αυτό πολέμηθηκε από το κεφάλαιο και το πολιτικό του προσωπικό με κάθε τρόπο, τρομοκρατία, ξύλο, δίκες, φυλακίσεις, εξορίες, εκτελέσεις και κάθε άλλη μέθοδο που λειτουργούσε αποτρεπτικά στην οργάνωση των εργατών και την αμφισβήτηση της εξουσίας τους. Καμιά δύναμη όμως δε στάθηκε ικανή να σταματήσει τους αγώνες, τη ταξική πάλη.

Στις σημερινές συνθήκες όξυνσης της επίθεσης του κεφαλαίου, των μηχανισμών του και του πολιτικού του προσωπικού σε βάρος της ε.τ και των άλλων λαϊκών στρωμάτων, αντικειμενικά, **στο κέντρο της προσοχής μπαίνει το ζήτημα της οργάνωσης της ε.τ, το περιεχόμενο της πάλης της, ο προσανατολισμός του αγώνα.**

Συνάδελφοι, είναι ευκαιρία με αιχμή την 1η Μάη να σκεφτούμε: Χωρίς την οργάνωσή μας, χωρίς την Ομοσπονδία, τα συνδικάτα μας, η ζωή μας θα ήταν καλύτερη

ή χειρότερη; Είναι σίγουρο, ότι η οργάνωσή μας ήταν και είναι η απαντοχή μας, ανεξάρτητα από τις πολιτικές και ιδεολογικές μας τοποθετήσεις. Ό,τι ξεσκαλώσαμε από τους εργοδότες, το κεφάλαιο, το πήραμε με σκληρούς αγώνες, με την οργάνωσή μας, την ταξική αλληλεγγύη, την κοινή πάλη με το ταξικό εργατικό κίνημα. Όπου βάλαμε φρένο στην ασυδοσία της εργοδοσίας, το πετύχαμε με την οργάνωσή μας, με τη συμμετοχή των εργαζομένων του κλάδου.

Συνάδελφοι, αδιαμφισβήτητα, στον αιώνα που πέρασε δημιουργήθηκε τεράστιος πλούτος και παραγωγικά μέσα, από τη δουλειά και τον ιδρώτα της ε.τ που θα μπορούσαν να καλύψουν τις σύγχρονες και συνεχώς διευρυνόμενες ανάγκες των λαϊκών στρωμάτων, παιδεία, υγεία, κατοικία, διατροφή κ.ά. Αυτό όμως όχι μόνο δε γίνεται, αλλά αντίθετα τα λαϊκά στρώματα ζουν σε συνθήκες σχετικής και απόλυτης φτώχειας.

Το κεφάλαιο με το πολιτικό του προσωπικό, ΔΝΤ, Ε.Ε, Ε.Κ.Τ, κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και τα άλλα κόμματα της πλουτοκρατίας, ΝΔ-ΛΑΟΣ, αξιοποιούν την καπιταλιστική κρίση για να κατακρεουργήσουν την ε.τ. Επικαλούνται την κρίση, για να αποκρύψουν ότι ο ανταγωνισμός του κεφαλαίου, των κατασκευαστικών εταιριών, το κυνήγι του κέρδους, είναι που οδηγεί στη βαρβαρότητα. Όσο φθηνότεροι είναι οι εργάτες τόσο θα αυγατίζουν τα κέρδη τους. Γι' αυτό καταργούν τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, τα ωράρια, κόβουν επιδόματα, δώρα, μειώνουν τις συντάξεις, αυξάνουν τα όρια συνταξιοδότησης, ιδιωτικοποιούν την παιδεία, υγεία, οξύνουν την ανεργία. Την κρίση την δημιουργεί αυτό το σύστημα που από τη μια συσσωρεύει τεράστια πλούτη, από την άλλη φτώχεια και εξαθλίωση. **Αυτό το σύστημα είναι εμπόδιο στην εξέλιξη της ανθρωπότητας, γι' αυτό είναι καθήκον της ε.τ να το ανατρέψει.**

Το κεφάλαιο σ' αυτή την επέλαση έχει ένα ατού, το συσχετισμό δύναμης σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο. Αυτό λοιπόν που αντικειμενικά μπαίνει στη πρώτη

γραμμή για τους εργάτες, τις εργάτριες, τα λαϊκά στρώματα είναι, άμεσα μέτρα για να ανεβάσουμε το βαθμό οργάνωσης, να αλληλάξουμε το συσχετισμό δυνάμευς.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ:

- Ευθύνη όλων να κάνουμε μαζικά τα σωματεία μας, μετερίζι του αγώνα.
- Σύνθημά μας, «ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΕΛΛΗΝΑΣ Ή ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ ΕΙΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΤΟΥ»
- Έλληνες και μετανάστες δίνουμε τη μάχη για να γίνουν τα συνδικάτα μας πραγματικά φρούρια της ταξικής πάλης.
- Ουσιαστική συμμετοχή στη ζωή και τη δράση του συνδικάτου. Αποφάσεις συλλογικές και συλλογική δράση.
- Οργάνωση στο χώρο δουλειάς, ανυπακοή στα καλέσματα της εργοδοσίας για καταστρατήγηση της συλλογικής σύμβασης, του χρόνου εργασίας, άρνηση εργασίας όπου δεν υπάρχουν ολοκληρωμένα μέτρα υγιεινής και ασφάλειας.
- Οργάνωση στη γειτονιά, το χώρο κατοικίας, όπου οι συνθήκες τις περισσότερες φορές είναι απάνθρωπες είτε πρόκειται για σχολεία, παιδικούς σταθμούς, νηπιαγωγεία, είτε πρόκειται για παροχές υγείας, ιατρεία του ΙΚΑ, είτε πρόκειται για χώρους άθλησης, είτε πρόκειται για συναδέλφους και άλλους εργαζόμενους που τους βγάζουν στο σφυρί το σπίτι, τους κόβουν τις παροχές σε ρεύμα, νερό κλπ.
- Η πάλη αυτή θα πρέπει να διεξάγεται μαζί με τους αυτοαπασχολούμενους, τους φτωχούς αγρότες, για να ενισχύεται η συμμαχία της ε.τ, να γίνεται αποτελεσματικότερος ο αγώνας μας.

Συνάδελφοι, τέτοια δράση μπορεί να οδηγή στην ισχυροποίηση του λαϊκού μετώπου, που θα αποκαλύπτει, θα απορρίπτει και θα συγκρούεται με την κυβέρνηση, τα κόμματα της πλουτοκρατίας, το κεφάλαιο, τους εργοδότες και τους μηχανισμούς τους.

Τα όσα προβλήματα συνάδελφοι, βιώνει σήμερα ο κλάδος των κατασκευών δεν είναι ξεχωριστά από αυτά που βιώνει συνολικά η ε.τ. Το μνημόνιο διαρκείας σημαίνει και διαρκή ανεργία στον κλάδο.

Τα δισεκατομμύρια, που τσοντάρουν στις τράπεζες, δεν εξασφαλίζουν ούτε κατοικία στα λαϊκά νοικοκυριά, ούτε έργα για το λαό κατά επέκταση ούτε δουλειά για τους οικοδόμους.

Τα δισ, που εισέπραξαν και αυτά που εξήγγειλαν πως θα εισπράξουν, δεν είναι για έργα λαϊκών αναγκών, σχολεία, νοσοκομεία, κατοικίες, έργα αντιπλημμυρικής προστασίας και αντισεισμικής θωράκισης. Είναι ο ιδρώτας και το αίμα του λαού που του απομυζούν για να εξασφαλίσουν μεγαλύτερα κέρδη για το κεφάλαιο, να σώσουν το τομάρι τους.

Γι' αυτό συνάδελφοι, σήμερα είναι ώριμο και αναγκαίο τα πυρά μας να συγκεντρωθούν στη ρίζα του κακού, δηλαδή στο σύστημα που δημιουργεί και αναπαράγει κρίσεις και χρέη, που κλέβει τον ιδρώτα των εργατών για να αυγατίζουν τα κέρδη των βιομηχάνων, για να περνούν τις κρίσεις τους στην πλάτη μας.

Είναι μονόδρομος για τον κλάδο συνολικά για την ε.τ και τα άλλα λαϊκά στρώματα να εγκαταλείψουν τα κόμματα της εξουσίας, να αλληλάξουν ουσιαστικά τους συσχετισμούς δύναμης στο εργατικό κίνημα με την καταδίκη του κυβερνητικού, εργοδοτικού συνδικαλισμού, που στηρίζουν ΠΑΣΟΚ-ΝΔ σε ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, αλλά και των άλλων αβανταδόρων που από τη μια καμώνονται πως διαφωνούν με τη πλειοψηφία της ΓΣΕΕ και από την άλλη πλέκουν το εγκώμιο της.

Η ενίσχυση του ΠΑΜΕ, του ταξικού κινήματος, της ΠΑΣΥ, της ΠΑΣΕΒΕ, είναι απαίτηση των καιρών. Είναι εγγύηση για το συμφέρον της ε.τ και των άλλων λαϊκών στρωμάτων, ανοίγει δρόμους στην ε.τ, βάζει γερές βάσεις για τη λαϊκή συμμαχία, κάνει αποτελεσματικό τον αγώνα μας ενάντια στα μονοπώλια και το μεγάλο κεφάλαιο.

Συνάδελφοι, πριν 125 χρόνια το σύνθημα «**8 ώρες δουλειά, 8 ώρες ανάπαυση, 8 ώρες για τις άλλες ανάγκες των εργαζομένων**» ήταν επίκαιρο και αναγκαίο.

Σήμερα, που υπάρχουν όλες οι υλικές και τεχνολογικές προϋποθέσεις για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών της ε.τ. **αντικειμενικά στο κέντρο της πάλης μπαίνει η οργάνωση της κοινωνίας σε άλλη βάση ως προϋπόθεση για να απολαμβάνει αυτή τον πλούτο που παράγει και όχι τα παράσιτα οι κεφαλαιοκράτες**. Σήμερα, αποκτά ιδιαίτερο βάρος η ρήση του Φ.ΕΝΓΚΕΛΣ:

“ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΙΚΑΙΗ ΕΡΓΑΣΙΜΗ ΜΕΡΑ ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ”

ΖΗΤΩ Η 1^η ΜΑΗ

ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟΥΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΜΕ